

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>Elap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsorát egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beiktatástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyitló”-ben a háromhasábos petitorsor igtatási díj 15 kr. o. é.</p>
--	--	--

Még egy szó megyénk székhelye kérdéséhez.

(Vége.)

A szentesiek amaz indítványát: „mondja ki a megye közgyűlése elvileg, hogy a megye székhelyét Szentesre ohajtja áttenni, s e határozatának helyben hagyását eszközölje ki a miniszteriumnál.” — Fekete Márton ur veszélyes elvet tartalmazónak, czél- és időszerűtlennek tűntetvén fel, átlép III. cikkében — mint ő mondja — a pozitív ténre, és ép oly csattanósan negative, mint előbbi állításainál, itt is bebizonyítja, mért volt nagyon helyes, hogy mind ő, mind társai a másik indítványra szavaztak, t. i. arra, hogy a megye egyelőre csupán a székhely kérdés alapos tanulmányozására bizottságot küldjön ki.

Okoskodását érdemes többször átolvasni, valódi diplomatai észjárás fekszik abban, nagy hangú szavak, ismételt még nagyobb szerű frazírok, melyek mit sem mondanak. Röviden összefoglalva ebből áll:

„Ha minél előbb kívánunk határozni, várunk kell, míg a megyei házi pénztárak visszaállítatnak; — mert a kormány nem fogja fedezni az új megyeház tetemes építési költségeit; — mikor pedig a megyei házi pénztárak vissza lesznek állítva, akkor arra kell várni, mikor határozhatunk kevés risicóval, vagy risicó nélkül. — Ha Szentesre határozzuk áttenni a székhelyt — szerinte — risicóval

határozunk; mert meglehet oly újabb területek fognak csatoltatni megyénkhez, melyekre nem lesz kívánatos, hogy a székhely Szentesen maradjon; és ez esetben nyakunkon vesznek a drága épületek! — Ha minden risicó nélkül és még is a kellő időben kívánunk határozni, be kell várunk a kikerekítési törvény meghozatalát, vagy legalább azon időt, mikor az új törvényjavaslat elkészül, — vagy míg a kérdés hosszú időre megoldatlanul maradván, végkép elejtetik.”

Tehát ha minél előbb kívántok határozni, akkor csak várja — várja — várjatok!!!

Oh! procrustes ágyba került szerencsétlen ideák! —

Először azt állítani, hogy autonom joga a megyének elhatározni, hol legyen a székhelye, — nyomban utána sopánkodni, hogy a kormány a megye határozatával ellenkezőleg intézkedhetvén, nyakunkban maradnak a drága épületek, s e kettővel szemben azt vitatni, hogy a kormány nem ad pénzt az új megyeház felépítéséhez!

Elismerte a megye, elismerte a kormány, elismerte Fekete Márton ur is társaival egyetemben (mint ez cikkeiből kitetszik), hogy a mai alkotmányos élet követelményeit tekintve, a megye székhelye Szegvárról tovább nem maradhat. — Hisz ha ez nem volna elősmert dolog, fel sem merült volna a székhely kérdése. — A dolog tehát a körül forog: a Szegvárról elteendő székhely Szegedre, H.-M-

Vásárhelyre vagy Szentesre tétessék-e át? akár ide, akár oda vitessék, költségbe kerül. Már most vajjon a kormány előlegezi-e a költségeket, s úgy térítendi neki vissza a helyre állítandó megyei pénztár; vagy pedig a megye házipénztára viselje-e directe a költségeket minden előlegezés nélkül? az más kérdés, e miatt bátran elhatározhatja a megye, hogy elvileg ide vagy oda ohajtja tenni székhelyét; annyi bizonyos, hogy akár hol lesz a székhely, a költségeket a megye közönsége viselendi. Szentes ép azért ajánlott fel telket és épület anyagokat, hogy a megyének kevesebb legyen a költsége, és hogy ha már költséznünk kell, a székhely hasznát s előnyeit mi élvezzük, ne pedig Szeged vagy Vásárhely, a megye pénztárához nem járuló szabad királyi városok.

De vessünk egy szempillantást a Fekete M. ur által hangsúlyozott risicóra is.

F. M. ur elbeszéli cikkeiben, még pedig örvendezve, hogy a megye kikerekítés most egészen új stadiumba lépett: „mert a szabad elvű párt, valamint annak kormánya (talán annak kebeléből alakult kormányunk) a megye kikerekítés eszméjével egyszersmind a megyei autonomia kiszélesítését is czélba vette; és erre nézve — ugymond — garantiát nyújt az, hogy a megyei autonomia egyik veterán előharczósa Tisza Kálmán a jelenlegi belügyminister.”

Ugyan hogyan lehet ezen tudatban, ily meggyőződés mellett azt állítani? hogy ha a megye

T Á R C S A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —

(H. C. után.)

(Folytatás.)

Lassu léptekkel a dombra értünk, melyet sudar nyírfák koronáznak, s honnan messzire beláthatni a bájos vidéket.

Itt, kezdém meg félénkenyellenetéseimet: „Gondold meg Emmám! ki vagyok? kitől származám? — nevem nines! — gondold meg, ha valamikor rongyos, ősz koldus nő jönne a kastély kapujához, s fiát követelve, engem mondana annak? — én ujjongva repülnék az anya kebelére, — te a koldusnőt anyádnak nem nevezhetnéd soha!”

„Téged Isten teremtett” válaszolt hevesen, „van-e ennél fenségesebb keletű nemesi levél e világon? . . . Te az enyém vagy, és én anyámnak nevezném azon nőt, ki a legnemesebb szívet, melyet ősmerek, szülte e világnak.”

„Atyád: jóltevé” folytatám, „a zárdának szentelt engem, neki köszönhetek mindent, atyámnak nevezém őt sok időn át, — emberré neveltetett, a tiszta értelmet, ez érző szívet neki köszönhetem. Maghozom az áldozatot, bár mily nehezemre válik is; aljas hálálanság volna, ha egy perczig is haboznám. — Én — én hozzak gyászt és bánatot ősz fejére? én oroszom el egyetlen gyermekét? — “

„Lukább szeretlek tégedet, hogy sem atyámat,” szolt ő, „Isten látja lelkemet, nem hazudhatom. Enyém vagy, atyám nem választhat el tőled. Az atyának kötelessége önmagát feláldozni gyermekeért, tartozik ennek azzal, mert ő adott neki életet, fel kell adnia terveit, mert gyermekének boldogsága úgy kívánja. — A

tul engedelmes gyermekek legboldogtalanabbak. Azt hiszed, nem vérzik az apai szív, midőn lassan elsorvadni látja gyermekét, ki szeszélyeinek engedelmeskedett? — hidd el, keeserű könyekkel siratja meg! . . . De miért gyötörjük magunkat, barátom!” folytatá mosolyogva, „hiszen bizony tudom, hogy minden jól fog végződni!”

A lenyugvó nap most ért a láthatár szélére; — Emma előtte állott, még pedig úgy, hogy a bucsuzó sugarak fénykört képezének alakja körül. Az esti szél fűrtjeit, fehér öltönyét, nyakára körített fátyolát lebegteté; hasonlított oltárképtünk angyalához, midőn az égből leszállva, az alvó pásztorok közé lép; csak hogy nekem szebbnek, égiebbnek tetszett. Némán szemlélte a természet szép voltát, majd kiterjeszté karjait az alkony visszfényében ragyogó táj felé, s átszellemült dalamos hangon, mely idegeimet megreszketteté, felkiáltott: „Mily szép, mily bájos vagy oh világ! mennyire szeretlek! — oh! vajha mindent — mindent keblemre ölelhetnék!”

Felém fordult, keblemre borult, — ajkaink érinték egymást, — a vér forrt ereimben, az alkony pirja millio szikrára oszlott szét káprázó szemeim előtt. — Emma szíve szívemen dobogott, úgy érzém, mintha a lángoló nap feküdnék keblemen s remegne karjaim között. Boldog voltam kimondhatlanul.

Soká állottunk így, szólanul, — csupán sziveink suttogának egymásnak varázs szavakat.

E csókot — nem fogom feledni soha! — az nem volt többé testvéri csók; más tűz szikrázott abban. — Oh, ha e csók közben meghalhattam volna!

Emma térdre hullott mellettem, s karját keresztbe tevén keble felett, imádkozni kezdett: „Örökké való jó Istenem, ki ott az alkony dicsfényében lakozol! — mennyi jót árasztál reám, érdemtelten gyermekedre! hála adok neked azokért; — atyát adál nekem a jó ba-

rátot, kikhez lelkem ragaszkodik, reményt adál keblemben, s feltárad szemeim előtt jövőmet, hogy bizalommal várjam azt! Hálát adok mindezekért, szívem nem ohajt többet; csak egyre, egyre kérek még irgalmas Istenem! távoztasd el tőlem az örülség sötét éjjelét, melytől annyira borzadok!”

Felkelt, karomra támaszkodott, mélyen hallgatva tértünk vissza a kastélyba.

IV.

Agyam zúgott, szemem lángolt; — örvendtem a korom sötét éjszakának; mert emberi szem nem látott megsemmisítéssel fenyegető keservemben. — A boldog álom eltűnt s a lelkiismeret furdalásai foglaltak helyet keblemben, mérges kigyóként mardosva lelkemet. Szerelmet esküdtem Emmának, megszegtem fogadalmaimat! — Fogadalmaimat? — Hát szabad voltam-e én akkor? nem voltam-e kényszerítve azokra? megkérdeztek-e engem, midőn élő-halottá tettek? — Áhitatos töprengés ohajtá, szent ostobaság úgy akarta és, szívet gyilkoló bilincsekbe verték jövőmet. — Szent Isten! te ezt bizonyára nem ohajtod!

Te a véghetlen szeretet vagy, s a szeretet, mely itt lángol keblemben, nem lehet más, mint a tiednek magzata. Az összezúzott emberi szív, lehetetlen, hogy kedves áldozat legyen előtted. Te nem lehetsz zsarnok, ki — mig körülöttünk virágzó fákat ültetél s arany gyümölcsessel terheled azokat, mig örömmel, élvekké vettél körül bennünket — abban lelnéd gyönyörödet, hogy az önmegtágadás kinjai között csupán sóvár pillantásokkal szemléljük azokat, s hozzájuk nyulni ne merészeljünk. — Jaj az embernek, ki e parancsot hazudta embertársainak; Istentől ily parancs nem származhatott. — Jaj, az ur papjainak, kik az örökké tartó szeretet hirdetésére hivatvák, de azt önszívökből hordaniok nem szabad.

Egyenlő joga van mindenkinek a föld javaihoz

közgyűlése a székhelynek Szentésre leendő áttételét *elvben* kimondja; „azon risico val állunk szemben, hogy újabb területek csatoltatván meggyénkhez; a törvényhozás megdöntvén a megye határozatát, úgy intézkedend, miként ezt a *volt* belügyminister javasolta, vagyis akként, hogy megyénk székhelye a ministerium által meghatározandó városba tétessék át.“

Inkább azt kellene reményleni, hogy az autonomia veterán előharcosából lett belügyminister, ha a megye azon ohajáról értesül, miszerint székhelyét Szentésre akarja áttenni, már a megyei autonomia iránti tiszteletből sem készitene oly törvényjavaslatot, mely a megye (egyhangú!) ohajával ellenkeznék!

Lám! épen az, hogy a szentesi indítványt leszavazták, épen az, hogy a megye székhelyének hová lendüő áttételéről még gondolkozni sem akarnak, épen ez által reszkurozták a megyei székhely-kérdésének megoldását.

Az pedig, hogy várjuk el míg a kikerekítési törvény meghozatott, hogy várjunk míg e kérdés hosszú idő után megoldatlanul maradván, végkép elejtetik: ezt Szentésnek ajánlatba hozni, ezt Szentésnek tanácsul adni, egy szentesi ifjura nézve a legnagyobb risico, melynek születte városának érdekeit és jövőjét valaha kiteheti!

Szükségesnek látom F. M. ur okoskodásainak megvilágosítására ezeket felhozni, egyéb iránt ha nem bizonyította is be a mi leszavazott indítványunk czélszerűtlen, időszerűtlen, veszélyes voltát; arról meggyőződött, hogy ő helyesen tett, midőn a másik indítványhoz csatlakozott, mely mindenek előtt a megyei székhely-kérdés alapos tanulmányozását tűzte ki céljául.

Most már arról kellene szólnom, mely indokok mely tekintetek követelik, hogy megyénk székhelye nem máshová hanem Szentésre tétessék át; de miután e lapok hasábjain azok már többször fel lettek hozva, ezuttal elmellőzöm, nem akarván ismétlésekbe esni; a helyett inkább két rendbeli megjegyzést, akarok tenni azon két rendbeli megjegyzésre melyekkel Fekete Márton ur cikkeit végezi.

F. M. ur megjegyzi, hogy azon esetben ha a szentesi indítvány fogadtatott volna el; az a kisebbségben maradandott (!) megyei

képviselők felebbezését vonhatta volna maga után, és a ministerium a közgyűlés határozatát, annak pénzügyi oldalát tekintve, az 1870. 42-ik törvényczikk 3-ik §-a alapján megsemmisithette volna.

Ezzel ugyan semmit sem mondott; mert hisz a szentesi indítvány magában foglalta, hogy elfogadtatása esetén a ministeriumhoz terjesztésék, a határozat helyben hagyásának kieszközölése végett. — No, hát akkor a ministerium a hivatolt paragrafus alapján szintén megsemmisithette volna — ha nem lett volna kellezőleg indokolva.

Hanem nagyon furcsa ez: „a kisebbségben maradandott képviselők felebbezések volna“ csak úgy általánosságban tekintve.

Igaz! hogy minden alsóbb hatóság végzése, határozata stb. fellebbezhető, ha az illető fél — (de ez csak egy harmadik személy lehet, t. i. a végzést hozó, az kihez felebbeztetik, és az ki magát vagy jogát sértve érzi) — nincs megelégedve a határozattal; de hogy egy hatóság minő például a megyei — vagy akár a városi közgyűlés a maga saját határozatát felebbezze: ez, — (bár tudok reá esetet — hasonlót ahhoz minővel F. M. ur vajudik) már mégis csak absurdum.

Véleményem szerint, a megyei — vagy akár a városi képviselő urak, midőn közgyűlés tartás végett egybegyűlnek, egy compact egészet, egy hatóságot képeznek. Mig valamely ügy felett tanakodnak addig az egyesek meggyőződésük szerint vagy egyik, vagy másik véleményen lehetnek, de miután az ügy szavazás által a többség véleménye értelmében eldöntött, miután a határozat vagy végzés kimondatott, ez a határozat többé nem az egyeseké, hanem az egész testületnek, annak a compact hatóságnak, a határozat hozatalába befolyt minden egyes tag által tiszteletben tartandó műve.

Különös fogalmak lehetnek az alkotmányos életről azon megyei — akár városi képviselőnek. ki ha nézetei az illető közgyűlésen kisebbségben maradnak apellálni akarna! Ugyan mivé lenne akkor az elv: „a többség akarata dönt, és a kisebbségnek meg kell hajolnia a többség előtt?“ — Vajjon mire valók akkor a

tanácskozások, mi végre vitatkozunk, mi oknál fogva szavazunk; mire való mind ez? — Ha két különböző vélemény merül fel; legjobb tüstént a felső forum elé terjeszteni az ügyet, s ha ott is különbözőleg vélekednének még felebb; míg a legszebb aksolutismussal mindent fölülről intézendnek el! Pompás theoria, gyönyörű alkotmány, felséges autonomia! — Nem tudom az ily felfogás számára terem-e Heliconon zöld babér, vagy a magyar egyetemen tudori kalap.

Végső megjegyzésében korholja F. M. a leszavazott indítvány bajnokait szenvedélyes modoruk, mások nézete iránti türelmetlenségük, a párttekinetek előtérbe tolása miatt! stb. — Se-regeknek Ura! pedig mi annyira türelmesek vagyunk, hogy bár kisebbségben maradtunk, még nem is jött eszünkbe a megye határozatát apellálni; mint Fekete Márton ur felteszi társairól hogy ők tették volna! Párttekinetekről beszél; Uram fia! hisz bármely párthoz tartozunk is, mi szentesiek, azt a kilencz szentesi egyént, — kiknek neveit e lapok megörökítették, — kivéve, mind együttesen szavaztunk ez ügyben párt különbség nélkül.

Mi szentesiek! és — párt tekintetek! Beh sokat lehetne itt beszélni a pártérdek előre tolasára vonatkozó sokszor felmerült igaztalan vádról! Sokat lehetne beszélni; hosszabb volna mint ezen, már két lapra terjedt cikk; még pedig aligha nem, ép azon párt javára válnék, melyet szüntelen erről vádolnak s mely mégis ép azért, mert soha nem cselekszik pártérdekből, mindenholnan kizárva van. Föl lehetne például hozni, hogy az egész megyei tisztikarból talán egyetlen egy sem tartozik azon párthoz, mely őt egykor pártérdek nélküli szavazataival megtisztelte. De ne szóljunk; — elég az, hogy épen F. M. ur is, alig hat hónap előtt pártérdek nélküli szavazatok által emeltetett oda, hol most Szentés érdeke ellen szavazhatott és ő fedd minket pártérdekről; szintén azt lehetne mondani: „et tu fili mi Brute!“ hanem Brutus honáért lángolva ennek érdekében cselekedett!

Buday József.

ép úgy, mint az ég kegyeihez; minden szomjas számára bugyog a lős forrás; csak az én szomjuságtól epedt ajkam ne nyerhessen ott enyhületet? — Egyházi törvény tiltja?

S vajjon mi a törvény? Emberek hozzák, emberek törlik el; a mint kényük tartja, a szükség a czélszerűség, s a körülmények kívánják. — Egyedül Isten irt oly törvényeket az ember kebelébe, melyek változhatatlanok! — Avagy megtiltotta az üdvözítő apostolainak és első papjainak a nő-nem iránti szeretetet? Nem! Hisz valami isteni rejlik abban; hisz a teremtés ismétlésének elkerülhetlen feltétele, e nélkül nem maradhatna fenn az Isten képmására teremtett ember.

Ti szent férfiak ott, Péter székében, ti, kik Istentől megvilágosítottaknak mondjátok magatokat; valóban nem értlek titeket! Isten szavának engednék, s könnyű volna a győzelem, — de érzem, épen a keblembe levő ellenkező hajlam vagyok az urtól.

Honnan van az, hogy látom az emberi találmányokkal fertőztetett hitvallás tévelygéseit, s még sem tudok kibontakozni azokból. A gyermekkori szoktatás, a kised koromban belém csepegtetett idegen bölcselkedés magvai, mély gyökereket vertek belsőmben; kinlódva vergődöm, s nem vagyok képes menekülni tőlük.

A haldokló áhitatával imádkoztam már, s tépett lelkem még sem lelt enyhítő balsamot, elmém éjjelében nem hatott egyetlen fénylő sugár, tanácsot adó szózat nem hatott fülemhez. — Ki ad nekem világot! — Az elfogult embereknek nem hihetek. — A hit az ur adománya, s ő megtagadta azt tőlem.

Más népeknek más prophétáik vannak, s ezek mást tanítanak hibeiknek; az Ur évszázadokon át látja terjedni az ő tudományukat, s nem boldogítja őket az ugynevezett kinyilatkoztatással; — pedig ezek is az ő gyermekei!

Azt a kínos tilalmat nem szerezhette fiatal érző szív, azt nem szerezhette az ég! csak rideg számítás, földi önzés találhatta ki azt.....

E magán beszéd közben értem a zárdához. Kezem reszketett, midőn megrántottam a csengetyűt, homlokomról hideg verejték nehéz cseppei gördültek alá; minden tagom remegett, erőmet mulni érezem. — Szent borzalommal tekinték a temető felé, a templom fenyegető kisértetnek tetszett a sötét éjben, az elkárhozott lelkek sohajait vélték hallani füleim; a boldogságos szűz szobra elfordult tőlem, a bűnös papnövendéktől. — Leroskadtam tömérdek kételyeim alatt.

Az ajtót nyitó frater azonnal tudomra adá, hogy pater Quirinhez kell mennem; lesz-e eröm, hogy megjelenhessek e zord férfii előtt?

Elvászorogtam hozzá. — El volt mertlve az egyházi atyák irományai olvasásában. Föltekintett, hosszasan merev tekintetet vetett reám, azután szivtelen, dorgáló hangon szólott: „Hivattalak fiam! mert azt gondolom most már nyugodtan halgathatsz végig. — Szükség, hogy tisztában légy magaddal; — mert a földi viszonyok változnak, s erőseknek kell lennünk az ily változások eltűrésében. — Sokszor megtörténik; hogy két szem lezáródván, egyuttal sokaknak mulik el földi boldogságuk. Ha egy atyát temetnek el, néha sok gyermeknek táplálóját zárják a sir ölbe. Imre gróf meghalt — egy pillanat, s Istenelő kegyes életének fonala elszakadt. Az ő bátyját, a te jöltevődöt ép ily gyorsan ragadhatja el a halál; — akkor magánosan állandasz az életben, barát és tanácsadó nélkül, mint az ingadozó nádszál. — Tekints a jövőbe, s felelj magadnak e kérdésre, mi lesz belőled akkor. — Kitéve a sors esélyeinek, elveszned kell, — Ámde az ur véghetetlen kegyelmességében egy támoszlopot rendelt számodra, ez az anyaszentegyház; ehhez fordulj, ehhez ragaszkodj, ha nem akarsz elmerülni a világ viharos tengerében. Itt a mi társaságunkban biztos helyen vagy; tehetségeidnek, szorgalmaidnak tágas tér nyílik itt. A mi társaságunkban mind magasabba emelkedhetsz; először az ismeretekben és tudományokban, majd azután a hatalomban is. A por-

ból vétettél ugyan, de a fény és dicsőség pályája nyitva áll előtted.“

„Nem akarom magam ily fényes reményekkel kecsegtetni“ válaszoltam gyorsan; „eröm, tehetségem gyenge, magas polczra az ur választottai hivatják; magam, az egyház alázatos szolgálója akarok maradni és elvonultságomban dicséretet zengeni a magasságbeli Istennek.“

„Oh fiam!“ folytató Quirin „az ur kegyelme a mélységek mélyébe is lehat. Nem egyszer történt már, hogy a megvetett barát, Péter székébe emeltetett, mert a mindenható látta, hogy annak bölcsessége üdvére váland szent egyházának. — A legigénytelenebb szerzetes se képzelje elérhetlennek a püspök-széveget, de még a hármaskoront sem; törekedjék utána, mert nem tudja, vajjon az ur nem őt szemelte-e ki annak hordozására. Munkáldkj korán, úgy mint későn, vizsgálódj s ösmerd meg szent hitvallásunk titkait és Istentől vett jogait; törekedj szóval, tettel, a gyónószékben és a szószéken a hatalom után, hogy azt az anyaszentegyház javára fordíthassad. — Lám a kötelékek, melyek az egyház gyermekeit századok óta szorosan egybefűzték, nagyon meglazultak a mi időnkben; az ugynevezett korszellem, a szörszálhasogató bölcselkedés, a felfuvalkodott tudományosság, az ugynevezett felvilágosodás, az egyház sok erős támoszlopait elsodorta; — számtalanok szakadtak el az egyedül üdvözítő anyaszentegyházról, nagy férfiak fordultak elene, sőt a trónonülők némelyike, elcsábítva a gonoszról, harcra készül s megsemmisíteni ohajtáná. — E viharos időnkben az igazhivőknek nem szabad habozni, tette kell buzdulnia, hogy visszazerezhessük az elveszetteket; nem fegyveres erővel, — a fegyvert kicavarták kezünkéből; — hanem észszel, ügyességgel, kitartással, szövetkezéssel, egyesült erővel, s közös munkássággal.

(Folyt. köv.)

házaik koszorus írója és a szentesi „szabad elvű párt” követ-jelöltjének látogatása Szentesen. (Jun. 13-án és 14-én.)

Már a régi görögök böcs törvényhozója rendelé, hogy minden polgár valamely párthoz csatlakozzék; és valóban gyarló ember is az, ki a haza ügyeivel szemközt közömbös maradhat; örvendünk, hogy a „szabad elvű párt” is tette buzdukt, és a helybeli „függetlenségi és 48-as párt” követ-jelöltjével, Simonyi Ernő urral szemben Jókai Mór urat, házaik koszorus íróját léptette fel követ-jelöltjéül.

Hogy mennyire szeretik követ-jelöltjüket a „szabad elvű párt”-hoz csatlakozott szentesi polgárok, mutatta ama feszült várakozás, mely elfogta szíveiket a mult héten, midőn még Jókai ur eljövetele bizonytalan volt; s mutatták a kiderült sugárzó arcok, midőn falragaszok hirdették a napot, melyen az ünnepelelt író vendégük lend.

Mult vasárnap reggelén ünnepi színt öltött a város, zászlók lengtek a házakon, délután pedig, midőn mozsár durranás jelenté, hogy a koszorus költő a Tiszához ért, pártkülömbőség nélkül siettek a polgárok, valamint a nők és az ifjuság az érkező elé, ki évek hosszú során át számtalan műveiben megtanítá a nemzetet mennyire szeresse a hazát.

A tiszai átjárónál tömérdek nép, 20 lovasból álló banderium és 105 kocsis várakozott reá; hatalmas „éljen” fogadta a kedves vendéget, midőn a zászlókkal, virágokkal, zöld ágakkal díszített komp a szentesi partra hozta.

Kiss Zsigmond ur, a „szabad elvű párt” elnöke fogadta itt remek üdvözlő beszéddel, magasztaló szavakban emelve ki az írónak munkásságát, s a hazafinak honszeretét. — Az üdvözlő beszédet az egybesereglettek egy szívvel, egy lélekkel kiáltott harsány „éljené” követte.

Ez alkalommal Jókai ur nemes jellemének szép tanubizonyosságát adta, ugyanis rövid velős szavakkal felelvén az üdvözlő beszédre, megköszönte az irányában, mint író iránt tanusított hódolatot, és kérte pártjának jelenvoltjait, hogy *őttal ne mint író, hanem mint a politikai téren fáradozót tekintsék, ki azért jött, hogy — ha lehet — az alföld e szép, nagy és gazdag városának polgárait megnyerje a „szabad elvű párt”-nak; — kérte egyttal pártíveit, hogy az írónak hozott tisztelgésből származott elragadtatást ne használják fel arra, hogy mások kebeléből kiürtsák politikai meggyőződésüket, s hogy ne igyekezzenek az író érdemeit ragyogtatva az ő nevét becsempészni a más véleményen levő polgártársak szívébe.*

Szép nyilatkozat, minő csak nagy ember kebeléből származhatik! — vajha szentesi polgártársaink mindegyike felemelkedhetnék e nemes gondolkodás magaslatára!!

A mennyiben a szentesi „függetlenségi és 48-as egyesült párt” ez alkalomból tartott értekezletén abban állapodott volt meg, hogy az ünnepeleynél jelenlétén, Jókait az író, míg mint író szerepel megéljenzei ugyan, de azontul mihelyt követ-jelöltként fel lép csak néma tisztelettel szemlélné; a fent előadott jelenet után a harsány éljenzés megrikkult, s bár Jókait minden léptén nagy tisztelgő tömeg környezte, az „éljené”-ek nem voltak vajami harsogók.

A Tiszától a Széchenyi ligetig vonult az ünnepeles menet, itt a szentesi nők díszes küldöttsége fogadta a magyar honleányok kedvenc költőjét, a virágokkal, koszorúkkal halmozta el.

A tisztelt vendég Jurenák ur vendégszerető és ez ünnepies alkalomból virágokkal és zászlókkal ékesített házánál szállt meg. — Itt fogadta a „szabad elvű párt”, a casino, az olvasó-kör küldötteit, és más küldöttségeket, melyeket jobbadán Stammer Sándor alispán ur vezetett. Szívélyes szava volt minden látogatója számára, s mindegyikkel kezét fogott.

Este Sztupa Andor igazgatása alatt jelenleg itt működő színtársulat dísz-előadást rendezett. A „Szigetvári vértanúk” Jókai e honszerelmet sugárzó jeles színműve adatott, a költő maga is jelen volt és figyelemmel hallgatta az előadást; megtapsolva Abonyiné (Anna) és Tóth (Zrinyi) művészi játékát. A taps, melyet e jeles színészeink magától a szerzőtől nyertek, a legszebb elismerés, melylyel tehetségük és szorgalmuk jutalmaztatott.

Majd fátylós zenével tisztelgettek a hirneves vendég ablakai alatt. Jókai kijött és rövid beszéddel köszönte meg a megtiszteltetést. Elmondá, hogy ezelőtt 26 évvel volt legutóljára Szentesen, akkor egy nagy férfunak kíséretében jött, — ki Magyarországnak kormányán állva, — a fiatal szabadságnak bajnokokat gyűjteni jelent volt meg; bajnokokat, kikkel a haza önállóságát kivívni szándékozott; — most is azért jő ő, hogy bajnokokat keressen, kiknek élére álljon, hogy vezérelje őket, stb.

Valóban sajnáljuk, hogy „Kossuth” nevé, kire beszédében célzott, fel nem emlité, rövid beszéde nagyobb lelkesültséget keltett volna.

Következő napon beszédet tartott a piac téren, e beszédben előadta, mint keletkezett a volt deákpárt és balközép összeolvadásából a „szabad elvű párt”, hogyan jutottak kormányra a balközép vezérterfiai, és biztatta pártíveit, hogy bizalomteljes reménnyel legyenek; beszélt a különbféle pártokról, ezek között az ugynevezett jobboldali ellenzékét (Sennyei pártot) magasztalta leginkább, mely — szerinte — a nagy birtokos és catholicismus érdekeit képviseli, stb. stb.

Ugyan e napon délután meglátogatta a casinót, az olvasókört és a Széchenyi kies ligetet. — Este színelőadás után díszes társas vacsora volt a Rambovszky-féle szép és tágas teremben, mely vacsorában nők nagy számmal, továbbá vidékiek, és a h.-m.-vásárhelyi „szabad elvű párt” küldöttsége is részt vett; ez utóbbi azon czéleből jött, hogy Jókait városunkból H.-M.-Vásárhelyre kísérje, hol szintén követ-jelöltül fog felléptettni.

A társas vacsora alatt nem hiányoztak a szebbnél szebb toasztok, Jókai a nőket felköszöntve kedélyesen emlékezett meg arról, midőn a 40-es évek egyik telén mint fiatal ember e vidéken járt és a bállokban mint tánczrendező szerepelt, azon idő óta — mondá — nagyon keveset változott Szentés, a férfiak és ő megvénültek, megöszültek, de a nők ép oly szépek mint akkor voltak.

Szomorú intermezzo zavarta meg némileg a kedélyes bankettet, 10 óra tájt ugyanis tűz támadt a város alsó szélén, melynek egy ház lett martaléka; — ez némi zavart okozott ugyan, de egyttal alkalmat szolgáltatott Jókai urnak egy szép tette, a tűz által károsult polgár részére ugyanis gyűjtést rendezett, melyet önmaga 10 frtos adományával kezdett meg; 90 frt. gyűlt össze, mely összeg ma „a szabad elvű párt” értekezletén fog átadatni a károsultnak.

Junius 15 én reggel a tisztelt vendég H.-M.-Vásárhelyre távozott, számosan kísérték el; ha pusztán, mint író jelent volna meg, nagyobb lelkesültséggel folyt volna le az ünnepe, de nagyobb fénynyel aligha.

A távozó emléke soká fog fennmaradni, hisz pártíveit, mint jelöltjüket, de mint író mindnyájan őszintén tiszteljük. Buday József.

Mindszent, jun 16. 1875.

T. szerkesztő ur!

Azon kéressel bátorokodunk a Szegvár és Mindszent kerületi „függetlenségi párt” bizottsága nevében alkalmatlanokdni: legyen oly szives becses lapjában az ottani elvrokonokat arról értesíteni, hogy „Madarász Jenő” ur megválasztása kerületünkben bizonyos. Ez onnan tűnt ki leginkább, hogy a vasárnapi értekezleten a két község összes 438 választói közül csak 32-en iratkoztak az ellenpárthoz.

A kerületben (apróbb községeit és pusztáit is számítva) összesen 524 választó van csak. — A választás július hó elsején lesz.

Különbén az itteni hangulatból is tisztán lehet látni a győzelmet.

Vasárnap párt értekezletünk leend, az eredményről értesíteni bátrak leszünk. Kérésünket ismételve, maradunk honfui üdvözlettel

a függetlenség pártiak.

Helyi és vegyes hírek.

— A szentesi követválasztó kerület központi választmánya, mint az lapunk hirdetései rovatában is közölve van, akként intézkedett, hogy mindazok, kik az országgyűlési képviselők állandó névjegyzékében bent-foglaltatnak, vagyis kik választói joggal bírnak, a választás könnyebb lefolyása és ellenőrzése tekintetéből, nyomatott jegyeket kapjanak. — E jegyeket az egyes választók a polgármesteri hivatalnál folyó évi junius 20-ától július hó 4-ik napjáig — mindenkor a hivatalos órákban — személyesen átvehetik. Azért, hogy valaki e jegyét ki nem vette, nem esik el választó jogától; hanem jegy nélkül is jelenhet meg a szavazatszedő küldöttség előtt. — Felette ajánlatos, hogy mindenki e jegyet ideje korán ki vegye, nehogy zavart és bajt okozzon majdan a küldöttségnek, mely akkor kénytelen leend az ily választónak nevé előbb a listromban felkeresni, személy azonosságát constatalni stb. Ép azért bátrak vagyunk fölkeríteni a központi választmányt hogy — miután a törvény ezt nem tiltja — kegyeskedjék ugy intézkedni, hogy e jegyek az illető választóknak megküldessenek, már csak azért is, mert sokan vannak városunkban, kik nem tudják fel vancak-e véve vagy nem, a választók névjegyzékébe, s ha azután ilyenek választói joggal nem bírván, jöhíszemüleg még is megjelenének, mind a küldöttségnek, mind önmaguknak csak kellemetlenségeket okozhatnak. — De azután lehetnek olyanok is, kik magukat választói joggal nem bírónak tartják, holott még is azok; ezek azután ha a névjegy nekik megküldetik, ez által is polgári szép joguk gyakorlatára figyelmeztetnek.

— A „szabad elvű párt” ma vasárnap délután 3 órakor a Rambovszki József által épített új nagy teremben „párt értekezletet” tart. Az elnökség felkéri a

párthoz tartozókat, hogy minél nagyobb számmal megjelenjen sziveskedjenek.

— A „48-as és függetlenségi egyesült párt” szintén ma vasárnap délután 3 órakor a tul a kurcazi Széchenyi ligetben tart „párt értekezletet”, melyben leendő részvételre a volt „balközéphez” tartozott és a kormánypárthoz nem csatlakozott választó polgárok felkötetnek az elnökség által.

A választási mozgalmak közepette valóban jól esik közönségünknek hogy estenden a színházat látogathatja, hol a napi teendők közt elfásult elme és lélek kedves szorakozást találhat, a szív és kebel nemes élvezetekben részesülhet. — A Sztupa Andor ur igazgatása alatt álló társulatról, most már be lehet, be kell ösmernünk, hogy az a felebb mult években itt voltak magasan tulszárnyalja. — A mit ritka társulat tehet, folyton új, vagy itt még elő nem adott színművekkel, s a legkedveltebb operettekkel kedveskedik a közönségnek. E hét folyamában a társulat legjelesebb színészeinek, Soly mos y Eleknek jutalomjátéka volt. — Jutalomjáték, nem ugyan azon értelemben véve, midőn a közönség tömeges megjelenése által igyekszik jutalmazni a művész tehetségeit és fáradozásait, mert közönség nem épen tulságos sok volt; — hanem jutalomjátéknak nevezhetjük inkább azért, mert a derék művész remek játéka által igyekezett megjutalmazni a pártoló közönséget. — Előadott a „Trapezunti hercegnő” című operette, egy komédiás család élettörténetét rajzoló kedves bájos komédia, a nézőt folytonos vig kedélyben tartja és szakadatlan mosolyt csal ajkaira. Soly mos y (Cabriolo) ur, ki kitünő alakító tehetséggel bír, bár mindan eddig lejátszott szerepeiben kitűnt, különösen ez alkalommal remekelt. A jutalmazandót a komikai szerepekben majd nem utoléro Mikey (Sparadap), a nők közül pedig Abonyiné mint Raphael a herceg fia jelesül közreműködtek, hogy a különben is sikerült előadást, még élvezetesebbé tegyék. — Ugyancsak e héten került színre „Panna asszony leánya” legujabb magyar népszínmű; továbbá „Fiammina, a dalmü-énekéső” francia színjáték. A színház pártoló közönségnek tetszését különösen ez utóbbi darab nyerte meg; (mint tapasztaltuk, kevesebb vonzódáással viseltetnek a szentesiek az operettek iránt) Sztupáné asszony mint Fiammina, és Abonyi ur, megható játékkal nem egy könyvet csaltak ki a nézők szeméből, és ritkán tapasztol közönségünk töl megérdemelt tapost és virágoskört arattak.

— Helyre igazítás. A városi iskolák zárvisgálatairól mult számunkban hozott közleményben a városi gol. leánytanoda év berekesztő vizsgálatá f. évi junius 29-ére volt téve; ezennel értesítjük az illetőket, hogy e vizsga junius 28-án fog megtartatni.

— A ki szégyenli nemzetségét. Egy bécsi ékszerész bizonyos „Leon” nevű izraelita ügyvédet „zsidónak” nevezett, mit ez zokon vevén, az ékszerész („Turner-t”) becsületsértés miatt beperelte; az első folyamodású bíróságnál meg is nyerte perét; az alperes 5 napi fogságra ítéltetett, azonban ez fellebbezett, és — felmentetett. Az izraelita ügyvéd 173. perköltséget fizetett és még is „zsidó” maradt.

A városi híresztelő könyvből, junius 20.

Kanász Nagy Mihály örökösének kurczapart házuk, első, második és harmadik osztályu földjük vétéssel egytt szabad kézből eladó, értekezni lehet a felsőpárton Kanász Nagy Sáránál, a Hoffer-féle házban. Györi Eszter IV. t. 643. sz. háza eladó, I. tized 602. sz. a.

Rébéli-Szabó Imre örökösei kajányi tanyaöldjük eladó, III. t. 163. sz.

Bugyi Józsefné Darabos-féle kiseralji háza eladó, 163. sz. a. III. t.

Szakács József III. tizedben levő háza, berekháti dűllőben levő házi földjei eladó.

Kovács György III. t. 277. sz. háza haszonbérbe kiadó.

Nemes József királysági 2 fertály földje földje eladó.

Oláh Ferencz IV. tiz. 166. sz. háza és vásárhelyi utfélen levő első osztályu földje eladó.

Ifju Lakos Jánosnak III. tiz. 55. számu házána egy 1000 köblös magtár 5 szakaszra rkesztve, egy 11 öles padlással egytt haszonbérbe kiadó.

Hajdu Mihály szent lászlói 9 részlet földje a rajta levő épületekkel egytt eladó.

Öreg Kürti János III. tiz. 505. számu háza, kis tőkei másod osztályu földje eladó.

Soós Istvánnak középső rakodó kert mellett levő első osztályu földje eladó.

Janó Ferencz vekezugyi tanyaán széna van eladó.

Farkas András szegvári lakosnak a szegvári kőrőgyi csárdán tul levő 3 fertály buza és kukoriczával bevetett földje eladó, értekezhetni a helyszínen.

Tassy László p. gyulai 400 hold (1200 nsz. öles) földbirtoka több évre haszonbérbe adandó, a bérleni szándékozók a tulajdonossal kint a pusztán értekezhetnek.

Figyelmeztetnek a lakosok, miszerint az ugynevezett „Szervian-tóviast” saját földjeiken s azok mellett levő árkokban, valamint a földjeik mellett elvonuló utakon, az ut szelétől közepéig, az egyik a másik felén a másik birtokos, ugyszintén a városban az utcákon minden háztulajdonos az utca közepéig első ízben jul. 15-éig, sarjadás esetén pedig september végéig, vagy is kétszer egy évben mulhatlanul kiürtsák; annyival is inkább, mert ellenkező esetben 10 frttal fognak bírságotkani, mely bírságnak fele a feljelentőnek fog kifizettetni.

Hirdetmény.

Az 1874. évi XXXIII. t. cz. 62. §-a értelmében, tekintettel a f. évi 25333. sz. a. kibocsájtott, s a központi választmányhoz megküldött belügyministeri rendeletre, ezennel közhírre tétetik: hogy a szentesi követválasztó-kerületben, az országgyűlési képviselő megválasztására, határidőül — az említett t. cz. 57. §-ához képest — a folyó évi július hó 5-ik napja, Szentes város tanácsstermébe, tüzetett ki.

A hivatkozott törvény 58. §-ának szabványa értelmében, tudomására hozatik a választó polgároknak, hogy a szentesi követválasztó-kerületben választási elnökek — ki egyszersmind a szavazatszedő küldöttség elnöke is — *Kristó Nagy István* helyettes elnökek *Sz. Nagy István*, jegyzőnek *Szakál Mihály*, helyettes jegyzőnek *Magyar József*; szavazatszedő küldöttségi tagoknak pedig: *Antal János*, *Pataki Imre*, *Tasnádi János* és *Borbély Lajos*, központi választmányi tagok választottak meg.

Ugyancsak az 1874. évi XXXIII. t. cz. 68. 69. és 70. §§-ai rendelethez képest, figyelmeztetnek a választó polgárok, hogy a választásnál semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad; továbbá, hogy a választási eljárás a kitűzött napon és helyen, reggeli 8 órakor fog megnyitattni; és hogy képviselőjelöltet bármelyik választó ajánlhat, úgy azonban, hogy az ajánlat egyidejűleg, a jelölt részére a szavazatszedő küldöttséghez egy, esetleg két bizalmi férfit kijelölni szabadságában álland; — mely eképen szerkesztett ajánlat, a f. évi július hó 1-ső napjától 5-ik napjának délelőtti 8¹/₂ óráig, *Kristó Nagy István* választási elnökek, a polgármesteri hivatalban írásosan lesz benyújtható, s az ajánlatról, az illető kiváratára tértvény fog adatni.

Kelt a szentesi követválasztó-kerület központi választmányának 1875. évi június hó 4-én tartott üléséből.

Szakál Mihály, központi v. jegyző. *Kristó Nagy István*, központi v. elnök.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bir. végrehajtó által ezenel közhírre tétetik, hogy a szentesi kir. járás-bíró, mint telekkönyvi hatóságnak 1461 számú végzése folytán, minthogy *Piti Miklósné*, mint a *Piti Antal* tulajdonához tartozott ingatlanok legtöbbet ígérő megvevője, vételári tartozásait az 1873. sz. végzéssel megállapított árverési feltételek 8-ik pontja ellenére is mind ez ideig le nem fizette, a jelzálogos hitelezőknek az árverés újabb elrendelése iránti kérelmekre

Piti Miklósné, *Tóth Francziska* által megvevett 12042 a 2 a 1 b és 12042 a 2 b r. sz. ingatlanok nevezettek kárára és veszélyére újabb el fognak árvereztetni következő feltételek mellett:

1. kikiáltási ár az 1875. sz. végzésben kitett becsár,
2. venni szándékozók tartoznak a becsárnak 10%-toliát előlegesen a kiküldött végrehajtó kezéhez letenni,
3. tartozik vevő a vételár 1/4-ed részét a becsár 10%-toliájának, mint bánatpénznek leszámításával 30 nap alatt; másik 1/4-ét 6 hónap, harmadik 1/4-ét 9 hónap, negyedik és utolsó 1/4-ét egy év alatt, mindenkori az árveréstől számított 6% kamataival együtt lefizetni,
4. az árverésen vett birtok átíratására vonatkozó költséget és százalékot vevő viselendi,
5. a megnevezett fekvőségek vevőknek azonnal tettleges bittokukba bocsáttatnak, azonban a telekkönyvi átíratás csak a a vételár teljes lefizetésének igazolásával fog megengedtetni,
6. a fizetési határidők pontos meg nem tartása esetében vevő kárára új árverés fog kitűzetni,
7. az árverés határnapjául 1875. évi július 1-ső napjának d. e. 9 órája a szentesi kir. jbi-róság hivatalos helyiségében kitűzetik.

Kelt Szentesen 1875. máj. 26.
Onody Károly, bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó közhírre teszi: hogy a szentesi t. kir. jbi-róságnak 1924 sz. végzése folytán, néhai *Füsti-Molnár Sándor* hagyatékához tartozó ingó és ingatlan javak el fognak árvereztetni, következő feltételek mellett:

1. Az ingóságok — melyekre kikiáltási ár a leltári becsár — azonnali készpénz-fizetés mellett, *Balog Antal*nak kisposta-utczában levő, az elött *Rágyánszkiy-féle* háznál fognak elárvereztetni.
2. Az ingatlanokra, jelesen a szentesi 215. sz. tjkbe 8160, h. r. sz. a. bejegyzett s 300 frtra becsült 1960 hold sz.-lászói földre, úgy a még telekkönyvetlen s 6 frtra becsült tiszai ártérre nézve, kikiáltási ár a becsár.
3. Tartozik venni szándékozó a becsárnak 10%-toliát az árverés megkezdése előtt, a kiküldött bir. végrehajtó kezéhez lefizetni.
4. Tartozik vevő a vételár 1/3-ad részét a bánatpénz beszámításával azonnal, 1/3-ad részét 30 nap, 1/3-ad részét 3 hónap alatt, mindenkori az árveréstől számított 7% kamatjával, szinte a kiküldött végrehajtó kezéhez lefizetni.
5. A megvevett birtok, mely termés nélkül adatik el, vevőnek azonnal birtokába bocsáttatik ugyan, de a telekkönyvi átíratás csak a vételár teljes lefizetésének igazolása után fog megengedtetni.
6. Az árverési, valamint az átíratási bélyeg, százalék és más költségeket vevő köteles viselni.
7. A fizetési határidők pontos meg nem tartása esetében — vevő kárára újabb árverés fog kitűzetni.
8. Árverési határidőül az ingóságokra 1875. június 28-ik, az ingatlanokra 1875. július 6-ik és szükség esetében 1875. július 29-ik napjainak d. e. 9 órai tüzetnek ki.

Kelt Szentesen, 1875. jun. 5-én.
Onody Károly, bir. végrehajtó.

Pályázat

mértékhitelítő biztosi és hivatal-szolgái állomásokra.

Csongrád megye területén két mértékhitelítő hivatal állittatván fel. székhelylyel Szentes és Csongrád városokban, az ezen hivataloknál alkalmazandó mértékhitelítő biztosi és hivatal-szolgái állomásokra ezennel pályázat nyittatik; pályázati határidőül f. 1875-ik évi június hó 20-ika tüzetvén ki; s a biztosi állomás évi fizetése 800 frt., a hivatal-szolgái 250 frtban állapittatván meg.

A biztositási állomásokra pályázók tartoznak igazolni, hogy a méterrendszer szerint mindennemű súlyokat, mértékeket és mérőkészülékeket elméletileg és gyakorlatilag ismerik, azoknak előforduló eseteknél alkalmazását értik; tartoznak továbbá évi 800 frt. fizetésöknek megfelelő biztositéki óvadékot (cautio) letenni, illetőleg kimutatni. A pályázati kérvények f. évi június hó 20-ig mint záros határidőig Csongrád megye t. alispánjához, a szükséges okmányokkal felszerelten intézendők.

Kelt Csongrád megyének 1875-ik évi május hó 11-én s folytatólag több napon át tartott rendes közgyűléséből. **A főjegyzői hivatal.**

Hirdetmény.

A szentesi „szabad elvü párt“ f. hó 20-án vagyis mai nap d. u. 3 órakor a Rambovski-féle nagy teremben **általános párt értekezletet tart**, melyre a **Jókai párthoz tartozó** polgárok oly kéréssel hivatnak meg, hogy ott minél nagyobb számmal megjelenjen sziveskedjenek.
Szentes, 1875. június 16.

Az elnökség.

Nyiry Sándor
vas- és fűszer kereskedésében
EGYGYAKORNOK
fölvétetik.

Hirdetés.

A szelevényi határ mellett levő csigai járásban 31 hold réti kaszáló (egy tagban) ez évi termése kaszálásra kiadandó, értekezhetni *Kónya János*nál, *Csepán*.

Hirdetés.

A „DUNA“ biztosító társaság alulirt ügynöksége batorkodik ezennel

tűzkárook

elleni biztosításra tisztelettel felhívni a közönséget. A díjtételek, a díjszabály szerint, a lehető legolcsóbbak, kiszolgáltatás gyors és pontos.

A „DUNA“ biztosító-társaság biztosít továbbá tűzkárook ellen: lakházakat és gazdasági gépeket, gyárakat, butorokat, áruaktárakat, mezői terményeket s a t. — Az

emberéletre

tökéket és évi járulékokat különféle módzatok szerint. Teljes tisztelettel

P.-Józsa Károly, ügynök

Ezen most jelent meg, magyar fordítása a hírneves ígou tanú-ságos könyvnek:

az önmegóvás,

tanácsadó minden korbéli férfiaknak, **Laurentiustól**. Bontóka leposztelve.
Számítalanszor bebizonyult segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

Állapotoknak a finemző tagokban, ideges bajokban stb. mint a **rongáló önfertőzés és faji kiesspongnások következményeinek**. — Minden könyvtárban, jelesül **Kókai Lajos**nál, **Károly** utcában. Ára 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatik bizonyos utazásoktól és majmolásoktól e könyv-neve, melyek a közönség elámtása tekintetéből még hirdetményem szöszterinti leírásáig is terjednek. Azért figyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását

Laurentiustól

kaphassa, mely egy 8-ad rétt 208 lapos kötetet képez **60 bonoztani ábrával** aczélba metszve és a szerző névbélyegével van pecsételve 9—20 **Laurentius** tanár.

A bökény-mindszenti Tiszaszab. társulat folyó évi június hó 30-án d. e. 9 órakor Szentesen a Széchenyi ligetben levő polgári fiatanoda nagy termében **közgyűlést** fog tartani.

E közgyűlés tárgyai:

1. A választmány évi jelentése.
2. Az alapszabályok pótlása a belvizek szabályozása érdekében.
3. Számbírló-szék jelentése az 1874. évi szám-adásokról.
4. Elnök, alelnök és választmány megválasztása.
5. Számbírló-szék választása.

E közgyűlés határideje az alapszabályok 10. §-a értelmében azzal hozatik az érdekelt ártéri birtokosság tudomására, hogy a gyűlésen kellő szavazati jegyek Szentesen *Mikecz Ferencz* társulati pénztárnoknál, — Csongrádon *Bagi Gerő*, Szegváron *Szűcs János*, Teésen *Bánfi Ferencz* uraknál, az alapszabályok 13. §-a értelmében a közgyűlést megelőző három napok alatt fognak kiszolgáltatattani.

Kelt Szentesen, 1875. június hó 18-án.

Azigazgatóság.

Kiadó: **Cherrier János.**

sz. XI. jkv. 1. szám.

Hirdetmény.

A szentesi követválasztó-kerület központi választmányának 1875. évi június hó 16-án tartott üléséből, — tekintettel a f. évi 28771. sz. a. kibocsájtott s a központi választmányhoz megküldött magas belügyminister leiratára, — értesittetik a választó közönség: hogy a kik az országgyűlési képviselőválasztók állandó névjegyzékébe befoglaltatnak, és így választói jogosultak, — a választás könnyebb lefolyása és ellenőrzése tekintetéből, nyomtatott jegyeket fognak kapni, mely jegyeket az egyes választók — Szentes város polgármesteri hivatalánál, a f. évi június 20-ától július 4-ik napjáig, mindenkori a hivatalos órákban — személyesen átvehetik.

A központi választmány.

Hirdetés.

Idősb Sarkadi-Nagy Mihály-féle háznál egy istálló, szin, kamara, padlás, egy nagy magtár, egy göré és az utczára nyiló, szinte magtár vagy bolí helyiségül használható két szoba, 1876-ik évi szt. György napig haszonbérbe kiadó, értekezhetni 1815. h. sz. a. vagy *Tisza-Sason Nagy Imre* lel-készszel.

Teésre — *Márton László*-féle tanyába, mintegy 90—100 holdnyi földre — egy becsületes feles mnkás ke-restetik, értekezhetni *T. Sason Nagy Imrénél*, vagy esetleg Szentesen.

Felelős szerkesztő: **Buday József.**